

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 384. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849787586528/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

til at fremhæve. Det hele forekom mig ganske magisk. Og da nu de ungdommelige mandstemmer brød ud i sangen, da kom tårerne mig i øjnene.

Sangen lød som følger:

Når af det travle liv forladt
Sig breder ud den stille nat,
Når op fra havet månen haster
Og drømmesløret om sig kaster:
Da lever jorden om igen
Det liv, der svandt i natten hen;
Og for det lys, om dagen brænder,
En magisk lampe hist sig tænder.

Af den bestrålet vinder alt
En ny betydning, ny gestalt.
Det er et andet, skønt det samme,
En verden, digtet ved dens flamme.
Naturen drømmer; sandhed må
I denne drøm tilgrunde gå.
Men højt Titania på tronen
Til sandhed stempler illusionen.

Slig nat er billed på den kunst,
Der skyldes alle musers gunst,
Der løfter sig, når dagen viger,
Der dristig bygger drømmens riger –
Den kunst, hvor verdens syner fly,
Men forme herligt sig påny,
En anden verden, skønt den samme,
Bestrålet af en magisk flamme.

– O musers yndling! lad vor sang
En stund dig standse på din gang!
Til musers sønner mildt du lytte,
Og hæft dit blik på nattens myte!
I månestrålers duft og glans